TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. kovo 8 d.*

Byloje C-289/05

dėl *Rovaniemen hallinto-oikeus* (Suomija) 2005 m. liepos 15 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. liepos 19 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Länsstyrelsen i Norrbottens län

prieš

Lapin liitto,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai K. Lenaerts, E. Juhász, J. N. Cunha Rodrigues (pranešėja) ir K. Schiemann,

* Proceso kalba: suomių.

generalinis advokatas L. A. Geelhoed,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Länsstyrelsen i Norrbottens län*, atstovaujamos P.-O. Eriksson ir L. Anttila,

— Suomijos vyriausybės, atstovaujamos E. Bygglin,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos P. Aalto ir L. Flynn,

susipažinęs su 2006 m. rugsėjo 14 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2000 m. liepos 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1685/2000, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 įgyvendinimo taisykles dėl struktūrinių fondų bendrai finansuojamos veiklos išlaidų tinkamumo (OL L 193, 2000, p. 39), iš dalies pakeisto 2004 m. kovo 10 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 448/2004 (OL L 72, 2004, p. 66, toliau – Reglamentas Nr. 1685/2000), priedo 1 taisyklės 1.8 punkto išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp Norboteno krašto vyriausybės (Švedija) (*Länsstyrelsen i Norrbottens län*; toliau – krašto vyriausybė) ir Laplandijos provincijos tarybos (Suomija) (*Lapin liitto*) dėl krašto vyriausybės prašymo suteikti finansinę paramą programos *Interreg III A Nord*, bendrai finansuojamos iš Europos regioninės plėtros fondo (ERPF), (toliau – programa) 2001 m. ir 2002 m. patirtoms techninės paramos išlaidoms padengti.

Teisinis pagrindas

3 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų (OL L 161, 1999, p. 1), 32 straipsnio 1 dalies trečioji pastraipa numato:

„<...> Tarpiniai mokėjimai ir likučio apmokėjimas yra susiję su faktiškai sumokėtomis išlaidomis, kurios turi atitikti galutinių naudos gavėjų mokėjimus, pagrįstus gautomis sąskaitomis faktūromis arba apskaitos dokumentais, kurie turi tokią pat įrodomąją vertę."

4 Pradinės Reglamento Nr. 1685/2000 versijos priede „Tinkamumo taisyklės" nurodyta:

„1 taisyklė: realiai sumokėtos išlaidos

1. Galutinių naudos gavėjų atlikti mokėjimai

1.1. Galutinių naudos gavėjų mokėjimai, remiantis Reglamento (EB) Nr. 1260/1999 32 straipsnio 1 dalies trečiąja pastraipa <...>, atliekami grynaisiais pinigais pagal 1.4 punkte nurodytas išimtis.

<...>.

1.4. 1.5–1.7 punktuose nustatytomis sąlygomis, nusidėvėjimas, įnašai natūra ir pridėtinės išlaidos taip pat gali būti 1.1 punkte minėtų mokėjimų dalis. Tačiau veiklai skirtas struktūrinių fondų bendras finansavimas negali viršyti bendrų tinkamų išlaidų, išskyrus įnašus natūra, tos veiklos pabaigoje.

<...>

1.7. Pridėtinės išlaidos yra tinkamos, jeigu jos paremtos realiomis sąnaudomis, kurios yra susijusios su struktūrinių fondų bendrai finansuojamos veiklos įgyvendinimu, ir yra deramai pagrįstu sąžiningu ir teisingu būdu proporcingai paskirstytos veiklai.

<...>

1.9. Valstybės narės, nustatydamos tinkamas išlaidas pagal 1.5–1.7 punktus, gali taikyti griežtesnes nacionalines taisykles.

2. Išlaidų įrodymas

Paprastai galutinių naudos gavėjų mokėjimai turi būti pateisinti gautomis sąskaitomis faktūromis. Jeigu to negalima padaryti, mokėjimai turi būti pateisinti lygiavertės įrodomosios vertės apskaitos dokumentais.

<...>“

5 Pagal Reglamento Nr. 448/2004 2 straipsnį ir 3 straipsnio trečiąją pastraipą pradinės Reglamento Nr. 1685/2000 versijos priedo 1 taisyklės 1.4, 1.7 ir 1.9 punktai nuo 2000 m. rugpjūčio 5 d. atitinkamai tapo Reglamento Nr. 1685/2000 priedo 1 taisyklės 1.5, 1.8 ir 1.10 punktais.

6 2001 m. kovo 2 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 438/2001, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 įgyvendinimo taisykles dėl struktūrinių fondų paramos valdymo ir kontrolės sistemų (OL L 63, 2001, p. 21), 19 straipsnis numato:

„Tuo atveju, kai parama numatyta daugiau nei vienos valstybės narės naudos gavėjams, atitinkamos valstybės narės susitaria tarpusavyje dėl bendrų priemonių, reikalingų užtikrinti patikimą finansų valdymą, atsižvelgdamos į nacionalinę teisę, ir praneša Komisijai apie sutartas priemones. Komisija ir atitinkamos valstybės narės teikia viena kitai visą reikalingą administracinę paramą.“

7 Remdamosi minėtu 19 straipsniu Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė 2002 m. spalio 24 ir 31 d. pasirašė *Memorandum of understanding on the implementation of the Community Initiative programme INTERREG III A North* (Tarpusavio supratimo memorandumas dėl Bendrijos iniciatyvos programos *INTERREG III A North* įgyvendinimo).

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

8 Laišku, kurį Laplandijos provincijos taryba gavo 2002 m. spalio 30 d., krašto vyriausybė paprašė 95 880,72 SEK techninės paramos išlaidoms už 2001 m. padengti. Ši suma buvo apskaičiuota šios programos techninei paramai priskirtoms darbo užmokesčio išlaidoms taikant koeficientą, apskaičiuotą remiantis už šią programą atsakingos administracijos pridėtinėmis išlaidomis (darbo užmokesčio išlaidos ir kitos išlaidos, patirtos vykdant jos horizontalaus pobūdžio veiklą, įskaitant minėtas išlaidas, susijusias su šia programa), paskirstytomis proporcingai darbo užmokesčio išlaidomis šiai administracijai vykdant įprastinę veiklą, kurios atitinka bendros darbo užmokesčio išlaidų, patirtų vykdant šią veiklą, ir pirmiau minėtų išlaidų skirtumą.

9 2003 m. vasario 20 d. Sprendimu *Lapin liitto* atmetė prašymą. Jos manymu, mokėjimai turėtų būti pateisinti pinigų priėmimo kvitais ir sąskaitomis faktūromis ar apskaitos dokumentais, turinčiais tokią pat įrodomąją vertę. Išlaidos turėtų būti pagrįstos realiomis sąnaudomis, o išlaidos pagrindinėje byloje apskaičiuotos taikant koeficientą, nebuvo paskirstytos programai deramai pagrįstu ir teisingu būdu Reglamento Nr. 1685/2000 priedo 1 taisyklės 1.8 punkto prasme.

10 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą taip pat matyti, kad *Lapin liitto* 2003 m. rugsėjo 26 d. gavo naują krašto vyriausybės prašymą dėl programos išlaidų už 2001 m. ir 2002 m., atitinkamai 56 854 ir 186 982 SEK, finansavimo. Šias išlaidas sudarė su informacinėmis technologijomis, personalo valdymu, korespondencija, biudžeto valdymu ir nekilnojamuoju turtu susijusios pridėtinės išlaidos.

11 2003 m. lapkričio 24 d. Sprendimu *Lapin liitto* atmetė šį prašymą dėl visų išlaidų, susijusių su informacinėmis technologijomis, personalo valdymu, korespondencija ir biudžeto valdymu, motyvuodama tuo, kad netgi po 2003 m. spalio 2 d. prašymo pateikti patikslinimus, krašto vyriausybė nepateikė paaiškinimų, pagrįstų darbo laiko apskaitos tabeliu, apskaičiuojant darbo užmokestį, nei paaiškinimų dėl kitų išlaidų sąsajos su programa.

12 *Lapin liitto* nuomone, taip pat nebuvo pateikti paaiškinimai dėl asmenų, dalyvaujančių šioje programoje, biurų ploto, apskaičiuojant išlaidas, susijusias su nekilnojamuoju turtu. Dėl šios priežasties siekiant apskaičiuoti su nekilnojamuoju turtu susijusias išlaidas buvo remiamasi 15 m^2 biuro plotu, o ne prašyme nurodytu 20 m^2 plotu. Todėl *Lapin liitto* išlaidoms, susijusioms su programos dalyvių patalpų naudojimu 2001 m. ir 2002 m., padengti sumokėjo atitinkamai 6 558, 98 ir 22 203,30 SEK.

13 Savo skunde dėl 2003 m. lapkričio 24 d. Sprendimo dėl atmetimo krašto vyriausybė tvirtino, kad įvykus 2003 m. rugpjūčio mėn. susitikimui su *Lapin liitto* ir Vidaus reikalų ministerija ji taikė naują apskaičiavimo būdą, pagal kurį išlaidos (pridėtinės

išlaidos), kurias prašoma atlyginti, yra pagrįstos realiomis į apskaitą įtrauktomis sąnaudomis, kurios paskirstytos proporcingai deramai pagrįstu ir teisingu būdu atsižvelgiant į darbuotojų skaičių per metus.

14 Šis skundas buvo atmestas 2004 m. vasario 6 d. Sprendimu, motyvuojant tuo, kad krašto vyriausybė kaip tinkamų pridėtinių išlaidų apskaičiavimo pagrindą naudojo metines išlaidas, susijusias su informacinėmis technologijomis, finansinėmis ir personalo paslaugomis, kurios paskirstomos pagal administracijos, atsakingos už programą, vidutinį darbuotojų skaičių per nagrinėjamus metus. Atlygis už paslaugą per mėnesį yra visiems vienodas. Antrajame prašyme dėl finansavimo išlaidos buvo apskaičiuotos kaip programos išlaidos proporcingai kiekvieno asmens atlikto darbo laikui. Todėl nebuvo galima nustatyti dėl šios programos patirtų išlaidų. Kalbant apie darbo užmokesčio išlaidas, įtrauktas į prašomą sumą, į jas negalima atsižvelgti kaip į šios programos techninės paramos išlaidas dėl to, kad jos nėra nustatytos pagal darbo laiko apskaitos tabelį.

15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, į kurį kreipėsi krašto vyriausybė, pareikšdama ieškinį dėl ginčijamų išlaidų apmokėjimo, nurodo, kad savo prašyme ši vyriausybė anksčiau minėtos techninės paramos išlaidas paskirstė pagal metinį visos atitinkamos administracijos personalo vidurkį taip, kad buvo galima apskaičiuoti vienam asmeniui tenkančių išlaidų dalį per metus ir per mėnesį. Šio apskaičiavimo pagal vidurkį būdo naudojimas leido minėtas išlaidas priskirti projekto išlaidoms atsižvelgiant į kiekvieno programoje dirbančio asmens konkrečiai atlikto darbo laiką.

16 *Lapin liitto* manymu, krašto vyriausybė pakankamai konkrečiai nenurodė, kokią šios programos išlaidų dalį sudarė techninės paramos išlaidos. Dėl darbo užmokesčio reikia pažymėti, jog tam, kad šias išlaidas būtų galima priskirti minėtos programos išlaidoms pagal Reglamentą Nr. 1685/2000, *Lapin liitto* mano, kad turėtų būti nurodyta kiekvieno asmens, šioje programoje dirbusio ne visą darbo dieną, darbo valandos per dieną.

17 Šiomis aplinkybėmis *Rovaniemen hallinto-oikeus* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir paprašyti Teisingumo Teismo išaiškinti Reglamento Nr. 1685/2000 1 taisyklės 1.8 punktą.

Dėl prejudicinio klausimo

18 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamento Nr. 1685/2000 1 taisyklės 1.8 punktas turi būti aiškinamas taip, kad jis draudžia taikyti pridėtinių išlaidų, kaip tinkamų išlaidų, apskaičiavimo būdą, vykdant struktūrinių fondų bendrai finansuojamą projektą, tik todėl, kad šio būdo pagrindas yra darbo užmokesčio išlaidų arba darbo laiko koeficientas ar proporcinga dalis.

19 Pagal šią nuostatą pridėtinės išlaidos yra tinkamos išlaidos, jeigu jos pagrįstos realiomis sąnaudomis, kurios yra susijusios su struktūrinių fondų bendrai finansuojamos veiklos įgyvendinimu, ir yra deramai pagrįstu ir teisingu būdu proporcingai paskirstytos veiklai.

20 Jeigu šioje nuostatoje suomių kalba nėra jokio reikalavimo, kad išlaidos turi būti „proporcingai" paskirstytos nagrinėjamai veiklai, ši aplinkybė neturėtų turėti jokių pasekmių, nes, kaip matyti iš nusistovėjusios teismo praktikos, Bendrijos nuostatos turi būti aiškinamos ir taikomos vienodai, atsižvelgiant į visomis Bendrijos kalbomis parengtas versijas, ir kad šioje byloje kitos kalbinės versijos nei suomių kalba aiškiai nurodo reikalavimą, kad pridėtinės išlaidos būtų proporcingai paskirstytos nagrinėjamai veiklai (pagal analogiją žr. 1997 m. liepos 17 d. Sprendimo *Ferriere Nord prieš Komisiją*, C-219/95 P, Rink. p. I-4411, 15 punktą).

21 Pagal Reglamento Nr. 1685/2000 1 taisyklės 1.10 punktą valstybės narės, nustatydamos tinkamas išlaidas pagal 1.6, 1.7, 1.8 punktus, gali taikyti griežtesnes nacionalines taisykles.

22 Nepažeidžiant nacionalinių taisyklių, numatančių griežtesnes sąlygas, tinkamos išlaidos yra pridėtinės išlaidos, kurias patyrė galutiniai naudos gavėjai, kai pagal minėtos taisyklės 1.8 punktą šios išlaidos atitinka tris sąlygas, tai yra jos pagrįstos realiomis sąnaudomis, yra susijusios su struktūrinių fondų bendrai finansuojamos veiklos įgyvendinimu ir yra deramai pagrįstu ir teisingu būdu proporcingai paskirstytos veiklai.

23 Kalbant apie pirmąją tinkamumo sąlygą, pakanka pastebėti, kad, kaip nurodė Komisija, išlaidos, kurias faktiškai sumokėjo galutiniai naudos gavėjai ir kurios

pagrįstos gautomis sąskaitomis faktūromis arba apskaitos dokumentais, kurie turi tokią pačią įrodomąją vertę Reglamento Nr. 1260/1999 32 straipsnio 1 dalies trečiosios pastraipos prasme, yra laikytinos pagrįstomis realiomis sąnaudomis.

24 Dėl antrosios tinkamumo sąlygos reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1260/1999 30 straipsnio 1 dalį veiklos išlaidos tam tikrus fondų įnašui gauti nustatytus reikalavimus atitinka tik tuo atveju, jeigu ši veikla yra tam tikros pagalbos dalis. Todėl pridėtinės išlaidos, patiriamos dėl priemonių ir paslaugų, kurios yra reikalingos galutiniams naudos gavėjams siekiant įgyvendinti šių fondų bendrai finansuojamą veiklą, yra laikomos tinkamomis išlaidomis.

25 Kalbant apie trečiąją tinkamumo sąlygą, dėl kurios taikymo nesutaria pagrindinės bylos šalys, reikia konstatuoti, kad ji neįtvirtina vienintelio apskaičiavimo būdo, tačiau valstybėms narėms palieka diskreciją apskaičiuoti tinkamas išlaidas. Ši sąlyga numato tik tai, kad, norint pridėtines išlaidas laikyti tinkamomis išlaidomis, jos „teisingu ir deramai pagrįstu sąžiningu būdu turi būti proporcingai paskirstytos veiklai".

26 Todėl Reglamento Nr. 1685/2000 priedo 1 taisyklės 1.8 punktas neturi būti aiškinamas kaip draudžiantis pridėtinių išlaidų, kaip tinkamų išlaidų, apskaičiavimo būdus, kurių pagrindas yra darbo užmokesčio išlaidų arba darbo laiko koeficientas ar

proporcinga dalis, su sąlyga, kad galutinis naudos gavėjas gali įrodyti, jog šios išlaidos paskirstomos projektui šioje nuostatoje nustatytus kriterijus atitinkančiu būdu.

27 Reikia patikslinti, kad, kaip teisingai nurodė Komisija, pridėtines išlaidas, kaip antai darbo užmokesčio išlaidas, su nekilnojamuoju turtu susijusias išlaidas arba su informacinėmis technologijomis susijusias išlaidas, paskirstant projektui pagal anksčiau minėtus kriterijus, reikia atsižvelgti į asmenų, įgyvendinančių projektą, skaičiaus, darbo valandų, kurias šie asmenys skiria jam įgyvendinti, arba už tai mokamo darbo užmokesčio sumos ir vidutinio asmenų, dirbančių atitinkamoje administracijoje, skaičiaus, vidutinio jų išdirbtų darbo valandų skaičiaus arba vidutinės sumokėto darbo užmokesčio sumos santykį.

28 Taigi į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad Reglamento Nr. 1685/2000 priedo 1 taisyklės 1.8 punktas nedraudžia pridėtinių išlaidų, kaip tinkamų išlaidų, apskaičiavimo būdo vykdant struktūrinių fondų bendrai finansuojamą projektą tik dėl to, kad šio būdo pagrindas yra darbo užmokesčio išlaidų arba darbo laiko koeficientas ar proporcinga dalis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

29 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti pastarasis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2000 m. liepos 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1685/2000, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 įgyvendinimo taisykles dėl struktūrinių fondų bendrai finansuojamos veiklos išlaidų tinkamumo, iš dalies pakeisto 2004 m. kovo 10 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 448/2004, 1 taisyklės 1.8 punktas nedraudžia pridėtinių išlaidų, kaip tinkamų išlaidų, apskaičiavimo būdo vykdant struktūrinių fondų bendrai finansuojamą projektą tik dėl to, kad šio būdo pagrindas yra darbo užmokesčio išlaidų arba darbo laiko koeficientas ar proporcinga dalis.

Parašai.